

ראשון לציון: בעל מאפייה סירב להעביר לעובד חלק מדמי הביטוח הלאומי על שירותו בצוק איתן. ישלם לו 100 אלף שקל - בפשרה מוסכמת

תביעה אותה הגישה עוה"ד עדי ביבר לקואה, בשם עובד. תושב ראשון לציון, שהועסק במאפייה בבת ים - חושפת העסקה רצופה בהפרות של חוקי העבודה בישראל. לדברי עוה"ד ביבר לקואה, בתקופת מבצע "צוק איתן", בחודשים יולי ואוגוסט 2014 - נעדר העובד, ששימש כנהג המאפייה, מעבודתו - וזאת בשל קריאתו לשירות מילואים, עפ"י צו 8. לדברי עוה"ד ביבר לקואה, המאפייה הנתבעת שילמה לעובד רק חלק מתגמולי המילואים אשר קיבלה מהמוסד לביטוח לאומי (והשאירה בכיסה סך של 681 ₪ נטו). בשל כך, פנה העובד בדרישה לתשלום הפרשי תגמולי המילואים. לדברי עוה"ד ביבר לקואה, החל ממועד דרישת התובע, שינה מעסיקו את היחס כלפיו באופן בוטה ומפורש - וזאת עד לפיטורי העובד בחודש ינואר 2015.

בכתב התביעה אותו הגישה עוה"ד ביבר לקואה, מפורטות הפרות רבות ובטוות של חוקי העבודה בישראל, כלפי הנהג שעבד בה לאורך 4 שנים, ושהבולטת שבהן: תשלום שעות נוספות חלקי בלבד, ומסירת תלושי שכר מפורקים שלא משקפים את עבודתו ושכרו האמיתיים של העובד.

לדברי עוה"ד ביבר לקואה, העובד הועסק משך שעות נוספות רבות ביום, גם כנהג וגם בעבודות כפיים במאפייה, וקיבל בגין תשלום חלקי בלבד.

את תביעת העובד הגישה עוה"ד ביבר לקואה לבית הדין האזורי לעבודה בתל אביב.

בהתקיים הדיון, התפשרו הצדדים, והסכימו כי המאפייה תשלם לעובד 100,000 ₪ נטו, סכום הכולל גם תשלום הוצאות משפט. כבוד סגנית הנשיאה השופטת ד"ר אריאלה גילצר כץ, קיבלה את הפשרה ונתנה לה תוקף של פסק דין.

העובד הועסק במאפייה לייצור לחם, הן בתפקיד נהג אספקה והן בביצוע עבודות כפיים במשך 4 שנים. הוא עבד בימים ראשון עד חמישי החל ב-5:00 במאפייה, בהעמסת לחם

לרכב מסחרי, במסגרת תפקידו כנהג חלוקה. לאחר סיום חלוקת הלחם שב למאפייה, וביצע עבודות כפיים עד לסיום פריסת הלחם בשעות הלילה המאוחרות. בימי שישי ביצע עבודות כפיים במאפייה.

על פי התביעה, דרשה החברה שבכרטיסי העבודה שהחתיים העובד לא יכללו 8 שעות העבודה הראשונות שעבד בכל יום בימים א'-ה'.

משכורתו הועמדה על 8,000 שקלים נטו עבור 8 שעות העבודה הראשונות בימי החול, שלא נכללו בכרטיס העבודה, כאשר בתלושי השכר הוצג סכום של 7000 שקלים נטו בלבד.

על פי התביעה, סכום נוסף של 30 שקלים נטו לשעה קיבל העובד בגין כל שעות העבודה על פי כרטיסי העבודה, קרי בגין כל השעות הנוספות. סכום זה לא הוצג בתלושי השכר של העובד.

"תלושי השכר כללו רק חלק מהמשכורת" לדברי עוה"ד עדי ביבר לקואה, תלושי השכר שהחברה מסרה לתובע כללו רק חלק מהמשכורת אשר שולמה לו, בניסיון להימנע מתשלום זכויות סוציאליות עבור כל משכורתו.

לדברי עוה"ד ביבר לקואה, העובד הועסק בשעות נוספות רבות מאד, באופן קבוע, בימים ראשון עד שישי - אך חרף כך - לא שולם לו גמול שעות נוספות כדין.

לדבריה, בענף המאפייה, עבודה בין השעות 22:00 ל-6:00 בבוקר ("עבודת לילה"), מזכה בתשלום שכר בשיעור של 150% - תשלום אותו נמנעה החברה מלשלם לתובע.

התובע החזיק בידו דוחות נוכחות שכר רק בגין חלק מחודשי עבודתו, וטען כי דוחות נוכחות אלה מוכיחים את מתכונת העסקתו, אשר כללה עבודה בשעות נוספות רבות מאד. על סמך אותם דוחות, המשקפים את מתכונת ההעסקה שלו - תבע העובד את המאפייה על גמול שעות נוספות ותוספת בגין עבודת לילה.

העובד תבע גם רכיבים נוספים, לרבות פיצויים בגין הפרשה חלקית לפנסיה, אי תשלום דמי הבראה, פדיון חופשה וכיוצ"ב.

בדיון שהתקיים לאחרונה בבית הדין האזורי לעבודה בתל אביב, הגיעו הצדדים לפשרה, אותה אימץ בית הדין. כך, לסילוק סופי,

מלא ומוחלט של כל התביעות, תשלם החברה לעובד 100,000 שקלים נטו, סכום הכולל הוצאות משפט. להסכם הפשרה ניתן תוקף של פסק דין, על ידי סגנית הנשיאה, השופטת ד"ר אריאלה גילצר כץ.

עוה"ד עדי ביבר לקואה, <http://www.biber-law.co.il> ממשרד ביבר לקואה חייקין הררי בראשון לציון, עוסקת בדיני עבודה, ומייצגת עובדים ומעסיקים בבתי הדין לעבודה.